

بیانات در دیدار وزیر و مسؤولان وزارت کشور و استانداران - 27 / آذر / 1370

بسم الله الرحمن الرحيم

برادران عزیز و خدمتگزاران سختکوش و پُرکار نظام جمهوری اسلامی ایران و اسلام و این ملت بزرگوار! خیلی خوش آمدید.

نفس تشکیل این اجتماع شما و بحث در باب مسائل مربوط به انتخابات (1) و سایر مسائل مهم، يك عمل پُرمعنا و حاکی از اهتمام شما به این مسأله‌یی است که حقیقتاً هم نقشی اساسی در مجموعه‌ی کار نظام ما دارد. این ایام هم، ایام مهمی است. همه‌ی فضا و خاطرات و حوادث این روزها، ما را دعوت می‌کنند به این که در کارمان جدی، صمیمی، خستگی‌ناپذیر و پولادین باشیم.

در این ایام، ملت ما یکی از وعده‌های الهی را به چشم خود دید. یکی از مصادیق آیات «ان تنصروا الله ینصرکم» (2) و «و من یتق الله یمکن له مخرجاً و یرزقه من حیث لایحتسب و من یتوکل علی الله فهو حسبه» (3) در همین ایام که حقانیت این ملت مظلوم و شجاع مورد اعتراف سازمانهای رسمی قرار گرفت، آشکار شد. این حرکتی را که چنین پیروزی‌یی به دنبال آن بود، چه کسی کرد؟ این نصرت خدا بود، که ناشی از نصرت دین خدا توسط مردم است؛ و این وعده‌ی الهی است، و راست است.

ممکن است ما با ذهن محدود خودمان، زمانی را که برای تحقق وعده‌یی فرض کرده‌ایم، انجام نگیرد؛ اما بالاخره انجام می‌گیرد. چه کسی تصور می‌کرد در این دنیایی که آلوده‌ی به زهر کشنده‌ی سیاست مغرضانه‌ی ابرقدرتهاست، این سازمان مللی که یازده سال واضحتین حقایق را مکتوم نگهداشت - در حالی که از روز اول معلوم بود که چه اتفاقی افتاده است و دارد می‌افتد - در چنین وضعیتی، علی‌رغم خواست ابرقدرتها، و با وجود نارضایتی کسانی که هنوز هم از اسلام و جمهوری اسلامی ایران می‌ترسند، چنین اعتراف (4) صریح و محکوم‌کننده‌یی علیه دشمنان ما صادر بشود؟! این کار خدا بود؛ این همان نصرت غیبی است. انتظار نداشته باشیم که نصرت غیبی، همیشه به یک شکل ظاهر بشود؛ این هم یکی از انحاء نصرت غیبی الهی است. این نصرت، دنباله‌ی نصرتی است که شما به دین خدا می‌رسانید؛ «ان تنصروا الله ینصرکم». (5)

و جای امام خالی است؛ اگرچه آن حکیم بزرگ، با دیده‌یی که حکمت آن را بینا کرده بود، خیلی چیزها را می‌دید، که امثال ماها نمی‌توانستیم ببینیم. او بلاشک امروز را هم در آن آینه‌ی روشن دل حکیم و فرزانه‌ی خود می‌دید. خیلی چیزهای دیگری هم هست که ما امروز نمی‌توانیم ببینیم؛ شاید حدس هم نمی‌توانیم بزنیم؛ اما هست و خواهد شد.

تا زمانی که ما ثابت‌قدم باشیم، در راه باشیم، جد و جهد کنیم و اخلاص و دلسوزی داشته باشیم - که اصل قضیه این است - بلاشک چشمه‌ی جوشان الهی به سمت ما جاری است؛ چه دشمنان بخواهند، چه نخواهند؛ چه امریکا خوشش بیاید، چه بدش بیاید.

امروز می‌بینید که دنیا در چه وضعی است؛ امپراتوریها چه‌طور دارند تجزیه می‌شوند؛ ملتها چه‌طور دارند سر بلند می‌کنند؛ اسلام چگونه دارد سیطره‌ی معنوی خودش را بر دلها آشکار می‌کند. پس، ما باید درس بگیریم.

هر جایی که هستیم و هر کاری که داریم، اول باید نیتمان کسب رضای الهی باشد؛ اساسیترین بخش قضیه همین است. باید خدا را با عمل صالح خشنود کرد. عمل و صلاح، با همند. ما صلاح بدون عمل نداریم. در قرآن، بعد از ایمان، عمل صالح است؛ اگرچه طبق بعضی از روایات، ایمان هم عمل است؛ «الایمان هو العمل». (6) عمل، جوانحی و قلبی است؛ اراده‌یی است که انسان بر قلب و روح خود حاکم می‌کند. اراده کردن، گاهی - و شاید هم همیشه - مشکلتر و سنگینتر از عمل کردن به جوارح و به جسم است؛ گاهی مشکل قضیه‌ی ما آن جاست. باید عمل باشد؛ در خط صلاح هم باشد.

معیار و فارق صلاح و فساد این است که آیا ما آن کار را برای رضای خدا انجام می‌دهیم، یا نه. بدیهی است زمانی که ما می‌خواهیم کاری را برای رضای خدا انجام بدهیم، وقتی این احساس از ما متمشی می‌شود، که بررسی کرده باشیم و حسن عمل و مطلوبیت عمل را فهمیده باشیم، بعد آن را برای رضای خدا انجام بدهیم. پس، در بطن کسب رضای خدا، آگاهی و هشیاری و توجه همه‌جانبه و تدبیر الهی مؤمن هست.

جا دارد که به غم طولانی عمیق فقدان شهدای عزیزمان اشاره کنم؛ که مجاهدت و تلاش آنها، مظهر والای صبر و کار مخلصانه بود. امروز هم خدای متعال، با بازگشت پیکر مطهر شهید عزیزمان - شهید تندگویان (7) - یاد شهدا را در ذهن ملت ایران زنده‌تر کرد. خدا او را غریق رحمت کند، و همچنان که غریبانه مجاهدت کرد و در راه خدا شهید شد، ثواب و اجر شهدای غریب راه خدا را به او ارزانی بدارد.

در باب انتخابات - که مسأله‌ی روز شماس است - مسائل بسیاری هست. لازم است ما جهاتی از بحث را در این جا مطرح کنیم؛ بسیاری از آنها هم در موقع مناسب به عرض ملت ایران خواهد رسید و در وقت مقتضی، آنچه لازم باشد، ان شاء الله گفته خواهد شد. آنچه امروز مطرح است و لازم است با شما برادران عزیز وزارت کشور و استانداران و فرمانداران و معاونان سیاسی و کارکنان وزارت محترم کشور مطرح بشود، این است که انتخابات، با همان جایگاه اساسی خود در نظام جمهوری اسلامی، همواره مورد توجه باشد. انتخابات، آن نقطه‌ی اساسی وصل افکار و آرای مردم به بدنه‌ی نظام اجرایی است. اگر انتخابات - همچنان که بحمدالله در گذشته همین‌طور بوده است - با حضور مردم، با اراده‌ی مردم، با آزادی کامل مردم و انتخاب آزادانه‌ی آنها انجام بگیرد، و بخصوص اگر ان شاء الله در این انتخاب، حداکثر آگاهی از سوی مردم به کار برود، تا این که افراد صالح و شایسته و حقیقتاً حایز شأن نمایندگی این ملت عظیم، به مجلس فرستاده بشوند، نظام اسلامی می‌تواند مطمئن باشد که در جهت آرزوها و هدفهای خود در حرکت است. این، نقش انتخابات و شأن والای انتخابات است.

جایگاه مجلس، جایگاهی است بسیار عالی؛ انعکاس نظرات و اراده‌ی ملت در قوانین و مقررات کشور و رگه‌های اجرایی کشور است؛ این چیز کمی نیست. مجلس بحمدالله در نظام جمهوری اسلامی، تا حدود زیادی معنای واقعی خودش را پیدا کرد. مجلس، جای افرادی از بطن توده‌های انقلابی مردم است؛ آدمهایی علاقه‌مند و دلسوز - البته به طور اکثر - افرادی که می‌خواهند برای ملت کاری انجام بگیرد، و تلاش می‌کنند که در این کار خوبی که مورد علاقه‌ی آنهاست، به نحوی سهیم باشند.

بحمدالله در دوره‌هایی که تاکنون گذشته است، ما تا حدود زیادی شاهد چنین منظره‌هایی بوده‌ایم؛ آزاد حرف خودشان را بزنند و راهی را که صحیح می‌دانند، تعقیب بکنند. این، خصوصیات مجلس اسلامی است؛ که بخش مهمی از این خصوصیات وجود داشته است. البته نمی‌خواهیم بگوییم استثنا ندارد؛ چرا، بالاخره در هر جا استثناهایی هم هست؛ اما قضاوت بر روی غلبه و بر روی روال طبیعی کار است.

باید کوشش کنید که انتخابات دوره‌ی چهارم، حتی از دوره‌های قبل هم بهتر برگزار بشود؛ نباید از این توقع تعجب کرد. نباید دو روزمان یکسان باشد؛ روزبه‌روز باید بهتر بشویم؛ دولت‌های ما هم باید روزبه‌روز بهتر بشوند؛ مسؤولان و مأموران ما هم باید بهتر بشوند. هر فردی از افراد ما، در هر کاری که داریم، باید توقع بهتر شدن را از خودمان و دیگران داشته باشیم. ما باید پیش برویم. معنای پیشرفت، پیشرفت ظاهری و مادی که نیست؛ پیشرفت به سمت هدف‌هاست؛ یعنی یک امر معنوی، که با بهتر شدن ماها ممکن است. با بدتر شدن ما، روزبه‌روز از هدف دور می‌شویم. پس، مجلس هم محکوم به همین حکم است؛ انتخابات هم محکوم به همین حکم است.

آنچه در انتخابات، از نظر شما برادران عزیز و زحمتکش مهم است، در درجه‌ی اول، سلامت انتخابات است. انتخابات باید به معنای واقعی کلمه، نمایشگر رأی مردم باشد. این به معنای آن نیست که ما فقط از تقلب کردن کسانی که ممکن است بخواهند چنین کاری بکنند، جلوگیری بکنیم - آن‌که به جای خود محفوظ و معلوم است، و شأن مأموران جمهوری اسلامی، اجل از این حرف‌هاست - بلکه بالاتر از این، فضای انتخابات، باید فضای سالمی باشد؛ فضای تبلیغات، باید با فضای پروپاگاندهای معمول دنیا تفاوت داشته باشد.

امروز در دنیا، دموکراسی، یک دموکراسی حقیقی نیست؛ زیرا فشار تبلیغات پُر زرق و برق توخالی، با سخنان فریب‌آمیز، آن‌چنان بر ذهن مردم سنگینی می‌کند، که امکان انتخاب درست را به مردم نمی‌دهد؛ نمی‌گذارند مردم فکر کنند. هر کس که مقداری از کارهای انتخاباتی کشورهای به اصطلاح دموکراتیک را مشاهده کرده باشد، این معنا برایش واضح است. حرف‌هایی که می‌زنند، وعده‌هایی که می‌دهند، قیافه‌هایی که می‌گیرند، تملق‌هایی که از بعضی از قشرها یا گروه‌ها می‌گویند، ارتباط‌هایی که با جناح‌های خاصی برقرار می‌کنند تا نظر آنها را جلب بکنند، اینها کارهای سالمی نیست؛ کارهایی است که وقتی در یک مجموعه‌ی مردمی انجام گرفت، فضا را مسموم می‌کند و قدرت فکر کردن به آنها نمی‌دهد.

تبلیغ، صحیح و حق است؛ اما با معنای واقعی کلمه، با حفظ حدود شرعی کلمه، به دور از فریب، به دور از کارهای دروغین و نمایشی، به دور از متهم کردن این و آن. نمی‌شود ما بگوییم که مسؤولان انتخابات، نسبت به این قضیه هیچ مسؤولیتی ندارند؛ این شرط سلامت انتخابات است.

نکته‌ی بعدی، همکاری دستگاه‌هایی است که با هم این بار سنگین را بر دوش دارند؛ چه وزارت کشور، چه شورای محترم نگهبان، چه نیروی انتظامی. آن کسانی که می‌خواهند این بساط مقدس را پاسداری کنند، باید با هم هماهنگ باشند؛ همکاری کنند و در خودشان تفاهم به وجود بیاورند. من امیدوارم در این نوبت انتخابات، ان‌شاءالله این تفاهم به حد اعلیٰ برسد؛ پیش‌بینی من هم همین است.

بحمدالله وزیر محترم کشور، (8) روحانی، فاضل، عالم، عاقل و متصف به صفات پسندیده‌اند. اعضای محترم شورای نگهبان هم - که مجتهدان عدول و منصوبان امامند - همین‌طورند. تصور من این است که آنچه پیش خواهد آمد، ان‌شاءالله چیز خوبی خواهد شد و همکاری صمیمانه‌ی خواهد بود؛ اما باید برای این تلاش کنید.

آنچه مهم است، این است که ما به آن مأموران زیر دستمان نگاه کنیم. شما در مدیریتی که اعمال خواهید کرد - همه‌ی طرف‌های قضیه را عرض می‌کنم - باید بدقت مراقب کارهای کسانی باشید که زیر نظر و زیر دست شما کار می‌کنند؛ این اساس صحت کار است. شما خوبید؛ اما این کافی نیست؛ باید مأموران شما هم از خوبی‌های شما، از صفای شما، از صمیمیت شما بهره‌مند باشند. دقت کنید، و حقیقتاً در این کاری که به مردم ارتباط پیدا می‌کند، هیچ

اغماضی نکنید و از هیچ تخلفی نگذرد.

البته ممکن است کاندیداهای انتخابات، وابسته به جناحهای مختلف سیاسی باشند، یا خواهند بود - ایرادی هم ندارد - ممکن است با هم تنافسهایی (9) داشته باشند ؛ اما هیچ مسؤولی از مسؤولان، به هیچ وجه نباید اجازه بدهد که برداشتهای خطی، برداشتهای جناحی و گرایشهای گروهی، اندکی در این کار تأثیر بگذارد. این کار باید ان شاء الله سالم و خالص و بدون اندکی خدشه انجام بگیرد ؛ این است که مردم را دلگرم خواهد کرد.

البته مردم عزیز ما به یاد داشته باشند، و قطعاً به یاد دارند که امام بزرگوار، در همه ی انتخاباتی که از اول انقلاب تا زمان رحلت آن بزرگوار انجام گرفت، بر حضور مردم تأکید کردند. واقعاً فرقی نمی کند که کاندیدای چه گروهی مطرح باشد. فرقی نمی کند که فرضاً کدام جناح، غلبه ی بر جناح دیگری داشته باشد. فرقی نمی کند که کدام نامزد انتخاباتی، فعالیت بیشتری در این شهر یا حوزه ی انتخاباتی دارد و ممکن است حضور مردم، آرای او را بیشتر کند. او کیست و من چه کسی هستم، در این جا مطرح نیست ؛ اشخاص مطرح نیستند. اصل حضور مردم، پشتوانه ی مجلس شورای اسلامی است ؛ و مجلس شورای اسلامی، قاعده ی نظام است. با این دید بایستی به انتخابات نزدیک شد.

امیدواریم که خدای متعال ان شاء الله از آن نصرت های معنوی عمیق من حیث یحتسب و من حیث لایحتسب، در این کار انتخابات هم نصیب ملت ایران و نصیب همه ی شما بکند. ان شاء الله به آن روزی برسیم که ببینیم مجلس و دستگاه های مردمی، با فعالیت خالص و کامل، آن چنان نمایش خلوصی را در مقابل چشم مردم دنیا قرار می دهند، که خود این، مشوق انسانها و ملتها به گرایش به سوی حرکت اسلامی و نظام اسلامی باشد.

از خداوند متعال می خواهیم که فضل و رحمت و کمک و تأیید خودش را نسبت به شما برادران عزیز شامل بفرماید ؛ و ان شاء الله ولی عصر (ارواحنا فداه) شما را مشمول توجهات خود قرار بدهد، و بتوانیم در راهی که رضای آن بزرگوار است، همه با هم حرکت کنیم.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

1) انتخابات دوره ی چهارم مجلس شورای اسلامی

2) محمد: 7

3) طلاق: 2 و 3

4) اعلام متجاوز بودن عراق از طرف سازمان ملل متحد

5) محمد: 7

6) الالفین، ص 320

7) 1370 - 1329 ش.

8) حجة الاسلام عبدالله نوری

9) خودنماییها